

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi február hó 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi november hó 10. napján kihirdetett 15.B.2325/2014/27. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére részbeni megalapozatlanság - melynek kiküszöbölése érdekében igazságügyi fizikus szakértő bevonásával bizonyítás felvételét indítványozta - és téves jogi minősítés miatt a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

A vádlott nem élt a jogorvoslati jogával, míg a védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése céljából fellebbezett. A másodfokú nyilvános ülésen a védő pénzbüntetés vagy közérdekű munka büntetés alkalmazására tett indítványt.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, alaptalannak ítélve a védői jogorvoslatokat. Indítványozta az iratok tartalma alapján a tényállás kiegészítését, majd ennek megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a vádlott bűnösségének a Btk. 164. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntettének a kísérletében való megállapítását, szükségesnek tartva a büntetés súlyosítását, a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztésével.

Az ítéltábla a törvényszék fellebbezésekkel megtámadott marasztaló határozatát a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, és beszerezte mindazokat a releváns bizonyítékokat, amelyek a büntetőügy eldöntéséhez szükségesek. A vádlotti védekezést szem előtt tartva a cselekményt közvetlenül észlelő tanúkat kihallgatta, miként nagy hangsúlyt fektetett az igazságügyi orvosszakértői véleményekre, meghallgatva dr. Temesi Zoltán orvosszakértőt. Az így feltárt és rendelkezésére álló bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta. Értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget téve számot adott.

Az iratok tartalmára figyelemmel - a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján - a tényállás kismértékű kiegészítése szükséges a következők szerint:

Miután a vádlott felindult állapotban a sértett felé haladt, szitkozódott és a sértett távozásra való felszólítását követően megöléssel fenyegette meg S1-t.

Ezzel a tényállás összhangba került az elsőfokú bíróság által elfogadott vallomásokkal, és az elsőfokú ítélet indokolásával.

Az ítélet indokolását is korrigálni kell és a 11. oldal utolsó bekezdéséből mellőzi az ítélőtábla a „kevésbé irányzott módon” való megállapítást. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kizárólag azt lehetett rögzíteni - amit az elsőfokú bíróság meg is tett -, hogy a vádlott a sértett felé dobta a kés, figyelemmel az e vonatkozásban nem egyértelmű tanúvallomások tartalmára, elsősorban S1 sértett nyilatkozatára (tényállás: 4. oldal 3. bekezdés 5-6. sor).

A 13. oldal 5. bekezdésében írtakat akként helyesbíti, hogy a sértett a kés eldobásakor egy lépést - kb. fél métert - hátralépett.

A kiegészített tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében irányadó a másodfokú eljárásban.

A törvényszék a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Helytálló a törvényszék e körben kifejtett érvelése, azzal egyetért a másodfokú bíróság.

A kés a sérült testrészt kis, legfeljebb közepes erővel érve okozott 2 cm-es szúrt, metszett sérülést a sértett jobb comb elülső felszínén. A kés elhajításának irányzottságára nem lehet kétséget kizáró megállapítást tenni. A sértett és a vádlott között korábban nem volt konfliktus. Mindezek ismeretében önmagában az élet kioltására irányuló fenyegetésből és a bűncselekmény eszközének paramétereiből az elkövetés konkrét módjából nem lehet egyértelmű és megalapozott következtetést vonni arra, hogy a vádlottnak a testi sértés okozására irányuló szándékon túl a tudata átfogta volna akár az életveszélyes sérülés esetleges bekövetkezésének a lehetőségét.

Itt utal az ítélőtábla a Be. 4. §-ának (2) bekezdésére, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

A törvényszék mindezek miatt helyesen minősítette a vádlott cselekményét, ezért a jogi minősítés megváltoztatását célzó ügyészi jogorvoslat nem foghatott helyt.

A törvényszék feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban helyesbítést igényelnek a következők szerint:

További enyhítő hatást kell tulajdonítani a bűncselekmény kísérleti szakban maradásának. Ugyanakkor az enyhe fokú gyengeelméjűség nem enyhítő körülmény, hiszen az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény alapján az semmilyen mértékben nem befolyásolta a vádlott beszámítási képességét, a bűncselekmény elkövetését nem segítette elő és nem is könnyítette meg.

Mellőzi az ítélőtábla a súlyosító körülmények köréből - az ártatlanság vélelmére figyelemmel - az arra utalást, hogy büntetőeljárás hatálya alatt áll a vádlott.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés arányban van az általa megvalósított bűncselekmény valós tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, továbbá a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával.

Mindezek következtében, minthogy a súlyosabb minősítés megállapítására irányuló álláspontot nem osztotta, az ítélőtábla nem találta indokoltnak a büntetés súlyosítását, de annak enyhítését sem, ezért a védő ezt célzó indítványa megalapozatlan volt, miként a felmentést célzó védelmi fellebbezés is, hiszen megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelése a törvény erejénél fogva kizárt. A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés az általános megelőzésen túl kellőképpen visszatartó erővel bír ahhoz, hogy a vádlott tartózkodjon újabb bűncselekmény elkövetésétől, hiszen hosszabb időn át számolnia kell a büntetés végrehajtásának elrendelésével.

A kifejtettek következtében a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

Debrecen, 2016. évi február hó 25. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.B.2325/2014/27. számú ítélete az ítélőtábla végzésével jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtandó.

Debrecen, 2016. évi február hó 25. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.